

Jadam! Rahapodi jaksoa kolme, neljä, kolme. Tiedätkö mikä auto se on?
Joku Bemari, mitä ikinä julkaistuu?
Ei, se on Volvo. Ruotsalaisittain haukumman nimellä Rem Juuhan.
Siinä oli sellainen automaattivahde, jossa oli portaaton vhdellaatikko.
Et sulla oli sellainen metallinen remmi tai missä sitä kutsuu.
Siinä oli molemmispäissä sellaiset levyt, jotka paino sisään ja ulos niin, että tämä metallinen hiihna, sen välitys suhteet muuttui.
Se oli periaatteessa aika ovella ratkaisu, aino ongelmaan vaan se, että se luisti koko ajan.
Mikä takia se oli Volvo? Yleensä Saabi tekee nämä erikoisratkaisut.
Ehkä se oli saanut vähän Saabta-autia Volvo kiinni.
Volvo oli salaa rekrytoon jonkun Saabin propelipää insinöönen sinne tekemään tänään.
Voi olla.
Periaatteessa ihan hyvä juttu, mutta toteutus ei, ja ehkä se vielä tulee moneet hyvät ideat, niin nehän on keksitty jo 100 vuotta sitten, mutta sitten ne toteutuu suuressa skaalassa sitten vasta pali paljon myöhemmin.
Mutta tänään tässä sohvilla istuu kaksi remjuhaniin todellista propelipäätä, jotka on syventynyt siihen,
että mitä täällä Suomessa voisi tehdä toisin, jotta homma rokkaisi.
Juuri näin.
Hallitusohjelmassahan on muun muun muassa esimerkin omaisesti.
Otetaan nyt tämä asumistukiasia, niin siinä on todettu, että jos sulla on kymppi tuottavaa omaisuutta, niin sitten sä alkaa syömään sun asumistukia.
Ja sitten vanhemmat miettivät, että me oliko tämän 18 vuoden säästäminen.
Eli lapsi menee opiskelemaan siinä tilanteessa.
Ja oliko tämä kättäriilta oli kaartanut nuordentin kautta perustamaan kukaisuus- ja säästösopimuksen ja tilin.
Ja sitten säästetunnollisesti 18 vuotta, ja saatu sinne ehkä sitten muutaman kymppi tuonne aikaiseksi tälle kuopukselle firkaa, niin sitten kun se lähtee opiskelemaan, niin tämä asumistukiasia, niin sitä asumistukia ei tuu, koska sulla on sitten liikaa firkaa, joka tuottaa ja näin olleen se pitää ensin syödä pois.
Se kaikki säästetty rahaa, että sitten saadaan sitä asumistukia.
Ja tämä luo ketju efekti siihen, mitä tapahtuu nyt.
Nyt kun vanhemmat rupevat suboptimoimaan tässä tilanteessa, ne ajatteli painaa nasta laudassa kahta duuniin, että saadaan vähän jälkikasvulle pottiin rahaan sinne, jotta olisi mukava tulevaisuus, jotta siinä vahessa kun opiskelut aloittavat siellä olisi jotain pieni omaisuus, mitä mahdollisesti joudut kuluttaa sen opiskeluaikana tai sitten vaikka eka kämpään olisi joku tällainen alku potti.
Ja nyt tapahtuu sitä, että vanhemmat heittävät hanskat tiskiinkin, ei kiinnosta, koska tuottaa antaa valtion hoita koko homma, ei ole mitään järkeä säästä ennakkoona.
Täällä on tämmöisen luvipallon efekti, mikä ei ole tauteltavissa.
No siis tämä on hyvä esimerkki siitä, että miten tällainen tukeva valtio tavallaan niin myöskin sitten voi synnyttää lieveilmiöitä.
Eli Jenkkilässäkin oli paljon puhetta siitä, että opiskelijat,

kun siellä se opiskelumaks on oikeasti muutama 100 000 omaa rahaa.
Ei niin, että valtio on sen piilossa maksannut, ja me sitten naristamme siitä,
että hitosoikon, kun minulla ei ole varaa käydä ravintolassa joka päivä,
kun minä opiskelen, että valtion täytyisi maksaa vielä lisää,
niin Jenkkilässä tosiaan niin kuin opiskelu,
tällainen maisteritutkinto on niin maksaa muutama 100 000 dollaria ainaskin.
Ja sitten jossain aiviliigissä, niin se maksaa sitten päätä puoli milliini.
Ja siellähän oli myöskin ajatuksena se, että Bainenomics päätti,
että hei, armaadetaan kaikki opintolainat.
Niin kertalaakista sitä.
Mahtikäs kyllä, että hei, me hoidetaan nämä valtio-piikkiin,
nämä kaikki auki olevat opiskelu-lainat.
Niin viimeisen 20 vuoden ajalta, kyllä.
Joo, jotain tällaista.
Ja sitten siellä oli yksi isä, joka sitten kysyi, että
se onks mäkin takas nää tämän puoli miljoonaan,
mitä mä oon kerännyt koko elämänen ja aikana,
kun lapsi syntyni, niin lähdin tetsaamaan vediin kolme vuoda työtä
ja en ole nähnyt lasta oikeastaan,
kun korkeataan viisi minuuttia vuorokaudessa
viimeisen 25 vuoden aikana,
jotta hänellä olisi varaa käydä niin kuin hyvään opistoon,
että se onks mäkin äärahat takaisin?
Nyt ei.
Niin Bainios otit velkaa niin.
Bainios sä otit velkaa niin sitten sä olisit.
Tää oli se pointti, että jos sulla on opintovelkaa,
niin opintovelat leikataan veksi.
No sitten mä en nyt muista, miten tässä sit loppupeleissä käy,
mutta tämä on niin kuin loistava esimerkki siitä,
että miten tällainen poliitbiro-tyyppinen päätöstapa,
niin miten se menee niin kuin helposti ojasta-allikkoon,
että tarkoitetaan hyvää ja sitten synnyttää periaatteessa
niin kuin hyvän asian, mutta sitten siinä syntyy
helposti 2 tai 3 niin kuin huono asia yhtä lailla.
Ja näin niin kuin olen niin,
tässä ja tänään niin olisit tarkoitus keskustella tästä,
että mikä on niin kuin, mikä olisi tällainen sopiva keino,
että jos me puhutaan, asutaan Suomessa,
niin meidän asutaan niin sanotussa
Pohjoismaalaisessa hyvinvointiyhteiskunnassa.
Ja valtiahan maksaa meille noin kolkit asiaa ilmaseksi,
meidän ei tarvitse asioita miettiä,
ensinnäkin me synnyttään lähes tulkosi ilmaseksi.

Siihen ei tarvitse niin kuin...
Niin kuin jossain toisalla?
Niin kuin jossain toisalla se maksaa 60 ton,
niin me synnyttään ilmastikin,
me saadaan tukea turvaa lapsen varhaisvaiheessa,
ilmasta hammashuoltoa, terveyshuoltoa,
päiväkotiin.
Mä tiedän tänään sitä, joista ei joutua maksaa jotain,
mutta siis niinku suhteessa siihen varsinaiseen...
Se on pieni oma vastuun hinta siitä,
että mitä se oikeasti se tuotantakustannus maksaa näissä.
Juuri näin.
Ja tota on sitten päiväkotiiin,
ja on peruskoulua, ja on edelleen hammashuoltoa,
ja on terapiaa,
ja jos se on silmätoristissä, niin hoidetaan,
ja tota jos on kasvaimet päässä, niin hoidetaan,
ja jos tota, jotain muita feelunkia,
ja kun sä synnyt, että sulla on joku epämuodostuma,
niin se hoidetaan, ja siis näin pois päin.
Kaikki hoidetaan.
Kaikki hoidetaan.
Ja tota, ja sitten kun
peruskouluun, niin se on tosiaan sekin on ilmasta,
ja sitten kun metlukki on niin sekin on ilmasta,
ja jos met...
Ja edelleen mä painotan nyt sitä, että joo,
siellä on joku vuosimaksu,
mutta siis niinku suhteessa siihen
omakustanteeseen, niin kun hintaan,
mitä se tuottaminen maksaa, niin se on käytännössä ilmasta.
Ja sitten se meidät yliopistoon,
ja sekin on ilmasta.
Ja itseasiassa se ei vain ilmastava sulle tungetaan
vielä rahaa, opintorahaa,
ja asumistukea, ja opintolainaa,
ja tota, ja korkotukea.
Sitten sulla on niin kun,
tässä järjestelmässä, niin sulla on tietenkin
tällainen niin kun toimen tulotukki,
tulee automaakisesti,
ja sitten tota se totta kai,
niin kun verotuksen kautta maksat kaikkia tätä,
mutta niinku se pointti on tämä, että

että niinku
ajatko olarin, niin
sut hoidetaan kasan, tikataan kuntoon.
Ja loppupeleissä sit kun siellä,
tätä voisi jatkaa ikuisesta listaan,
ja pääset eläkkeelle,
ja jos et sä mitään eläkettä kasannu,
missä sä saat kuitenkin sitten niinku
valtionpuolesta jopa eläkkeen sitten?
Joo, ja sitten kun sä kuolet, niin jos ei sulla omaisia,
niin sut haudata aiemmaseksi, että tota,
että periaatteessa niinku,
kaikki tapahtuu valtion piikkiin.
Kaikki tapahtuu valtion piikkiin,
ja siis vero on kohtalaisen korkea.
Ja tästä päädytään tällaisen
niinku yleiseen keskustelun siitä, että
okei,
sen veroraha periaatteessa
hoitaa asiat tehokkaammin,
kun se, että kaikki maksaa,
niin olisi noilla veroja, kaikki maksaa
itse kaikesta,
niin sitten hän se on niinku järkevää.
Ja sitten toisaalta, jos se,
jos se tota,
julkinen hallinto menee tehottomaksi,
ja, ja rahaa valuu
kaikennäköiseen, niin kuin mihin ei
omasta mielestää, niin kuin pitäisvalua,
niin sitten syntyy
kapina, ja sitten alkaa, niin kuin hirveä elämölle,
ja sitten korjataan tilanne.
Mutta, mutta tämä on,
siis pointti on tämä, että tämä on, niin kuin tällainen
tasapainolle juttu, että meillä on
neuvostoliitto, sitten meillä on
pohjoismaalainen malli,
ja sitten meillä on, niin kuin puhdas,
koiraa syö, koiraa tyyppinen, kapitalistinen
valtio. Mä luulet sen neuvostoliitto,
ja pohjoismaalainen malli, niin me ollaan burgerina
välissä, ja se kapitalistinen malli, se on
liian kaukana täällä.

Se on kapitalistinen malli, niin on se
pohjalleipä, koska se on, niin kuin
köyhyys on, niin kuin the original state,
huomatsä, että se on, se on,
se lähtökohta
ultimaattinen köyhyys, se synnyt
sulleen mitään, ja sitten toisen
sääripäässä sulla on,
neuvostoliitto, jossa kaikki on, on
tota, niin keskushallinen
ohjaamaan, ja, ja aivot narikkaa, niin joku kertoo,
mitä tehdään, ja joku päättää sun puolesta,
sun ura näyttää, ja kaikkein
tällaista, ja toisessa puolessa, niin
toisessa sääripäässä, niin, niin kaikki
mitä sä teet, sä teet vaan, niin kuin
jäädäkses henkiin, että järkkäät
itsellisessä, mahdollisimman hyvät,
niin kuin edellytykset ja oltavat, että
sä pysyt hengissä,
sä opit asioita, jos tulee mahdollisimman
tuottavan, niin että sä pysyt
paremmin hengissä, ja sä pystyt pitää
huoltaa sun perheestä, ja
perhe on keskeinen, ja näin,
ja sitten sulla on, neuvostoliitto,
tässä valtion keskiessä, ja kaikki on
olemassa, vaan valtioita varten, ja
valtio sitten suo sinulle
uramahdollisuuksia, ja siinä keskellä
meillä on pohjoismalainen hyvinvointivaltio,
joka on, niin kuin,
jotain tältä väliltä. Se on sulatus suunnit,
se on ottanut vaikutteita molemmista,
mutta se ei oikein tiedä sen oma identiteetti,
että minkä takia se olisi olemassa?
No, ehkä näin, ja, ja tota,
ja nyt, että tää menisi, niin kuin
haiskahtaisi liian kapitalisti,
sieltä, niin kuin yksi oiko sieltä,
niin tota, todettakoon se, että
itse olen ainakin täysin
vakuttunut siitä, että pienen
viiden ja puolen miljoonan kansan maa,

niin tota, jotta
me pärjättäisiin globaalissa kilpailussa,
niin, meidän ei
kannata tehdä mitään,
niin kuin matallaan jalostusasteen
juttuja, vaan meidän kannattaa tehdä
pelkästään, muutamia
kärkehankkeita,
siis taloudessa,
näin, että se on niin kuin se
pitävä voima, ja jotta, jotta tähän
pystyttäisiin, niin totta kai
meidän pitää, niin kuin,
antaa kaikille
Suomeen syntyville,
ihmisille mahdollisuus
tulla kaikeksi siksi,
niin ne omat rahkeet riittävät.
Et me otetaan talteen ihan kaikki
kyvyt, mitä
tässä viiden ja puolen miljoonan,
niin kuin kansan populaatiosta
löytyy, ja mä, niin kuin, maksimoidaan
se hyöty, mitä me näistä saadaan
talouden kannalta, mutta myöskin
yksilön kannalta.
Kyllähän se näin on, mutta
kuitenkin, niin saatte varmaan
kopii. Tässä on,
tässä on asteita, ja sitten välillä,
ehkä vois sanoa, että Suomessakin,
niin tämä Pohjoismaalaisessa hyvinvointivaltiossa,
niin tämä oskilo, että homma, että
välillä se on liian, liian
raadollinen, ja välillä se on liian
pumpulija, ja toivon mukaan
niin tämä tosiaan on
tällainen siinuskappyrä, että se
pomppa ja pyöri jonkunnäköisen
optimin ympärillä koko ajan,
että se ei lähde, niin kuin, pysyvästi
johonkin laitaan.
Mutta se, mitä me ollaan ehkä tehty,
niin me ollaan huomattu, että tämä

Pohjoismaalaisen hyvinvointivaltiota
Suomessa, niin se ei kannustaa
tarpeeksi, eikä myöskään annan sitten
ehkä tarpeeksi keppiä sitä kautta
vähän, vähän niin kuin
Big Brother Menningi tyyliä, että sille
tavalla, että sit, kun ihminen on
18, niin ole vähän
omillaan tässä, mutta
ei oikeasti kannusteta sen tyyppisiin
juttuihin, mitkä olisi hyviä
tälle hyvinvointivaltiolle, pitäis sen
kasassa, tois niistä verotuloja,
kannustas ihmisiin just siihen suuntaan,
mihin pitäis kannustaa heitä, että
vähän liikaa jätetään niin kuin omilleen
tekemään vaan, että mikä on
vaikka tukien
puolesta kaikkeen helppointa, mistä tästä
pääsee aidasta läpi, kun se on
matalin. Niin, siis ylipääntää se
nyt tässä ajassa
niin tällaisena talous
viisastelijana, niin tuntuu
siltä, että tämä
tukiviidakko, että hyvinvointivalti on
vedetty vähän liian pitkälle,
että tota ei oo enää siis
yksilön vastu, tai yksilön vastu on
jotenkin jäänyt
vähemmälle, yksilön vastu on siitä
omasta elämästään, ja nyt se on
vähän sillä tavalla, että hei, et jos muut
puuttuu himaasti jotain, niin valtiota
puun, se enemmänkin näin,
kun, että sä mietit et okay, että
miten mä saisin valkankoratoksen, tai
miten mä pystyn sinulla olla
tuottavampi, tai miten mä pystyn
ehkä tehdä kahta duoni, tai miten
tästä eteenpäin, mistä mä voin
säästää. Niin, kun tuosta esimerkistä, kun sillä oli
tavoite, piti saada se
jälkikasvu sinne parhaaseen

yliopistoon samaa tutkinto, niin
Suomessa tämmöstä painetta ei ole.
Ei, ja se on
degeneroivaa, se me tiedetään,
että siis maailmahistoreista tiedetään,
että se on degeneroivaa, kun
ihminen ei toimi, se passi
voi jengi täytä ja apatiaan
enemmin tai myöhemmin, ja
tällaisen
täydelliseen
yhteiskunnan kannalta täydelliseen
suboptimointiin koko ajan,
että joku
yrittää keskellä johtaa ja ne käskee
ja sanoa, että tehkää niitä
tai näin tai noin, ja sitten
laittaa jotain rahoja sinne perään,
ja sitten
kaikki ympärillä miettiin, että okay, miten
pystyy olla tekemättä, mutta
kuitenkin saa ne rahat, tai
miten saan vain tästä
systeemistä ne rahat itselleni
piittamatta totta kai
tietenkin täysin siitä, että syntykseen
mitä lisäarvoa tai ei.
Ja tämä on kinkkinä
asia, että missä se tasapaino on,
mutta se ei voi olla, jossa on
liikaa, niin kuin yhdellä laida laiks,
niin se
passi voi, se tekee, ja sitä paitsi,
kun se suboptimointi
köyhyttää myös valtion.
Todellakin.
Se rahaa vaan palaa, ja sitä
tuottavuus dyykkaa,
eli se, että tehdään
enemmän ja parempaa
vähemmällä, niin tehdään
vähemmän, huonompaa
enemmän.
Kallimalla.

Eli se menee toiseen suuntaan.
Ja veneet sujellaan
yksi hyvä esimerkki, talous
vk. dyykkaa,
tuottavuus dyykkaa,
ihmiset köyhtyy,
ja paitsi sitten se yksi elitti, joka on
voimissaan, ja sitten lopu peläisi
joutua asean pitäisiin valtion kasassa.
Se on se yks päivä.
Ja sitten se toinen on
sellainen, missä
ympäristö kärsii,
ja jotkut, se on
koiraisuja koiraatyypinen,
vaivool-game-alust loppuun,
ja moni
voi huonosti, moni voi paremmin,
hyvin hyvää tasapannotilaa
myös käännettä.
Mutta esimerkiksi Suomeen arviointineuvosto
se ottaa kohta talouskasvun ja
tuottavuuden pois Suomen kielestä, koska
niille kahdella sanalleen mitään käyttöön
tämä on tapahtunut sellaisia asioita,
siis oikeasti.
Viimeiseen 15 vuotta talous ei ole kasvanut.
Mutta hei, meillä annistutaan rahapodissa,
kaks supersankare on nyt
tässä sohvalla.
Me ollaan keskustelun avaukseksi
tehty tällöinen lista, mitä
ajateltiin käydä läpi, kyse on
vähän niin kuin keppi ja porkkanaa,
eli mihin
valtio voisi kannustaa, tuuppii,
lyömää vähän niin kuin keppi,
kartta keppimäisiästi, sillä tavalla, että menee
siihen suuntaan, mihin me halutaan nyt, että
tämä himmeli pysyy kasassa,
että jollain tavalla
joka sulle itselles tai valtiolle
siitä olisi jotain hyötyä, mutta se, että sä pelaat
pleikkaa kaiken työt

läpeässä, niin sitten ei ole kellekään mitään hyötyä.
Eli tässä on lähtökohtana nyt täällä,
niin niin sanottu Pohjoismalalle
hyvinvointimalli, jotta sitten vähän
tällaisen Xi Jing Ping-tyyppisesti
ohjattaa vähän fiksummin kuin mitä tehdään
tällä hetkellä. Kyllä, keskushallintomaisesti
koska me ollaan kuitenkin vähän tämmöisessä
keskushallintomoodissa täällä.
Kyllä, me tykkäytään
keskushallinnasta, kunha me itse olemme
siellä päättämässä ja saamaan sitten
perksee. No niin, hei,
aloitetaan tästä niin perheen perustaminen.
Joo, syntyvyys laskee Suomessa,
huono juttu, eiks niin
niin on. Työperäistä
maahanmuuttoa tarvittaa, mutta kukaan
hän ei halut tänne tulla, koska täällä verotetaan
ihmiset kuolejaksi ja ne ei ole päässyhyytymään
tästä korkeista, siitä mistä
mitä tämä korkean verotus tuottaa.
Eli kukaan hän haluaa tuolla tänne
meidän pitäisi alkaa niin kuin
baby-talkoisiin,
vauvatalkoisiin ja tota noin,
niin ja näin ollen. No, tässä on
vähän semmonen taustalla, että
Antti Rinnehä yritti tätä. Niin. Naimataalkoa.
Eli tämmöiset kunnon gangbang-festariit
niin kuin demareiden tyyliä
ja tota, että siitä
niin kuin lopputuloksena olisi tullut hirveekasa
vauvoja. Niin. Mutta me
ei mennä ihan näin radikaalisesti tässä
nyt tota rahapodissa.
Mä ois ehkä enemmän sitä, että miksi ei kanusteta
pareja, menemään vaikka
kaksikymppisenä naimisiin.
Et mitä turhaa sinä nyt tänään
vatuloit? Mene sinne.
Vanhojen tanssesta käy välttä suoraan tänne
Ensin Treffit Altarilla ohjelmaa.
Pari tahan valmiina siitä.

Ei muuta kun vaihettaisiin, että sä sormukset
ja lähettäisiin yhdessä iltajuhliin.
Ja se loisi edellytykset sille, että
nämä syntyvyys
sitten niin kuin jälkiseurauksena
lisääntysradikaalisti. Ja lisääntys vielä
siinä vaiheessa, kun sä oikeasti
otti nuori, etkä sitten, että sä mietit sitä
ekan kerran 40.
Eli onks täällä tällainen mähtikäsky, joka sitten sanotaan,
että jos sä olet 21.
Sulla ei ole puolisoa, niin sitten sut laitetaan
no vankelaan. Tässä ei nyt laiteta.
Tässä on otetaan porkkana.
Annetaan jotain porkkana täällä parille.
Että jos sä nyt meet 20. naimisiin,
okei?
Kirkollisvero pois vaikka vuodeksi.
Jotain muita etuja.
Näin nyt on kivänhakattu, että mitä tehtäisiin,
mutta milloin pitäisi tehdä.
Eli kannustettaisiin nyt siihen, että
tämä pariutuminen tapahtuisi,
paljon aikaisemminkin nyt tapahtuu.
Sama, ja sitten samalla
jatkumola tästä, se eka lapsi.
Jos sä saat sen ekan lapsen
aikaisin, sanotaan nyt vaikka
20-3-vuotiaana. Annetaan nyt
2-3 vuotta tästä
kirkkomenoista aikaa
siihen.
Mitäs jos
tämä pariskunta
saisisi ekan opiskelupaikan lukematta.
Kun nythan sillä tavalla,
että se toinen poli porkasti, jotka ei mieti
ollenkaan perheen perustamista, eikä jälkikasvu
siinä vaiheessa, ne hiki-hatussa
tankkaa niitä kirjoja, että ne pääsisivät
jonnekin opiskelemaan. Ja näillä,
jotka oikeasti haluisi perustaa sen
aikaisessa vaiheessa, niin niillä on se sama
huoli, mutta se on hemmetin vaikea

perustaa perheettä olla niitä pikkuskidejä
ja lukea jo näkki opiskelemaan samaa aikaa.

Millä se maksat sen?

Opiskelupaikka

tai kämpä kaupungilta

samantien, eli periaatteessa

sulla olisi se porkkana, keppi,

tiettyy, pistä se mennessä,

teet tämä, ei hyödyt siitä.

Olisiko tää tällainen 5-lapsen politiikka

sitten vielä?

Jos Kiinassa oli se 1-lapsen politiikka,

niin olisiko nyt tässä sitten se 5-lapsen

politiikka ja valtio maksaa niinku

viulut?

No, et ikas lapset sataa nein

kuussa,

Tokas lapset 200 kuussa, se on sitten

300

ja niinku lapsi lisää, ja sitten

kolmannesta 600

niin, hei, alkaiskohan näitä

lapsia syntymään.

No toki on vaikka se, että sä voit saada

kaupungilta vaikka vuokratämpä.

Ja sä saat sitten, jos saat

opiskelija, tai sitten saat töissä

ja mahdollisesti sitä asumista tukee.

Mutta loppupeleissä

niin idea on vaan, että tarjoittais selvä

polku, koska nyt tämmöisen nuore,

joka mietti, että voiks mä perustaa perheen

saada lapsen, miten hommat

järjestys. Jos joku kertoo, että hommat

järjestyy, niin selvä

homma, ei mennään sinne makukammarin

puolelle, tiedäksä sitten sillä tavalla, että

tuolla on homma järjestyy.

Junkin näkönen selkeössä,

ei kukaan kaksikymppinen tiedä, miten

sä hoitaa. No ei.

Siis biologisesti, se on

kai niin, että itse asiassa

jos miettii tätä ihmiskunnan

historiaa
muutama tuhat vuotta takaperin,
niin
ehkä sataa tuhatta vuotta takaperin,
niin kyllähän se visii niin on,
että siinä vaiheessa kun tullaan sukukypsiksi,
niin se olisi ikään kuin tarkoitus, että lisääntään.
Oliko ne neljäkympi sinne luolamiehet
sitten, jotka tuota... Siinä vaiheessa
oli kuullo.
Siinä voi...
Siinä mielessä
voisi vähän pakittaa tätä nauhaa.
Kyllä.
Takas tähän, että
oikeasti neljäkympi sinne kannataan enää
kideen lähteä hankkimaan, olkoinkin selläpidempää, mutta
ei mennä nyt siihen.
Sitten sanotaan nyt, että
jengi saattaa nyt pusartaa sen yksi tai kaksi
lasta, mutta kun
joissakin perheessä tarvittaisi ehkä vähän enemmän,
niin mitä jos
saat neljänne, viidenne, kuudenne, ei ole määritelty,
mutta joku tietty määrä
lapsia, niin sit sä saat jonkun
ikuisen alennuksen, vaikka tuloveroprosenttia.
Ja joku sanoo sitten, että
no tähän tuu todella epäreiluu,
mutta sä mietit vähän niinku trade-offii tätä,
että jos sä teet niitä skidejä,
jos sä hoidat niitä, niin et sä eihin olla
siellä työelämässä,
mutta se olisi kannuste
otta ne... hoita ne skidit
ja mennä sinne työelämään, tehdä se molempi.
Jos et sä käytä sitä ettuu,
niin se on keltään pois.
Mutta se olisi niinku annettu sulle ja ehkä kannusteena,
että heitä olisi niinku hyvä reitti
meidän perheelle.
Siinä olisi niinku kannusteet kohdilla.
Mutta joka tapauksessa
ei tämmöisiä ole, mitkä ikään

sidottuja kannusteita, että teen näin,
niin homma hoituu.
Nyt on sit sillä tavalla, että
selkeä, kun sä olet tullut täysi ikäiseksi,
niin valtioita kiinnostaa yhtään mikään.
Joku sun verot olet.
No, en mä tiedä kiinnostaa sitä sitten,
eista kiinnostais sekään.
Mä oon myös koulutetaan aika monen ammattia,
jotka ei tuota mitään.
Mutta jotenkin tää palkitseminen
siitä, että meidät naimisiin
satskidin nuorella jällä,
niin se pitäisi mun mielestä nostaa.
Onks tää neljän lastenpolitiikka,
lapsenpolitiikka vai viiden?
Olisiko se niin, että se raja vedetä sinne,
että kun neljä, niin me tuplataan
niinku porukkaa.
Ja tota jos me mietitään,
että se on kaksnyt vuotta ja sitten se
jälkikasvuakaa jo lisääntyy,
niin se saattaisi niin kuin oikeasti
suomalainen väestökasvukunnalla
raitelleen.
No se siirtäisi sitä syntyvyyden alkamista
varmaan kymmenellä vuodella aikastassa,
kun nämä insentivitty olisi
vaan kohdillaan.
No siis mä oon sanoit, että se on enemmän,
koska sitten jos me mietitään, että sä oot nyt
kaskymppinen, sulle tulee se kaskidi,
niin kahden kymmenen vuoden kulutta
se on siihen samasta ilanteessa,
että tekee se sama jutun ja koko ajan
tuplataan sitten, kun tarvitaan kaksi
maailmaa sen määrä koko ajan,
että sä vää se sakkilauta, että
otat yhden
riisin jyvään,
ekaan noin ruutu,
ja sitten sä tuplaat koko ajan näin
riisit jyvät ja loppupeleissä on niin paljon
riisiä, mitä maailmasta edes löydä, että

sä hän olisi niin kuin todella todella
tehokastapa, niin kun saadaan sitä
korkoa korolleilmiöitä aikaisemmin.
Joo, mutta muistakaa, että se formaatti
vanhojen tanssit ensitreffit altarilla,
niin se on meidän.
Mutta jos sitä ruvataan käyttää,
niin meillä olisi siis tekijä noin
keitä, kyllä. Rojalteja pitää tulla.
Mutta mennään sitten hei opiskeluun.
Sen ongelmana ehkä sitten
vaikea päästä sisään,
niille halu tulee alueille
pitkät opiskeluajat, että
sit kun sinne kerran pääsee sisään,
niin sen jälkeen lähdetään hiihtopummiksi
moneksi vuodeksi,
ja sit tulla
joskus 30 sieltä ulos, ja sit
nämä ekaskohdassa olevat nämä perheperustamiset
että lapsessa ne on kaikki niin kuin
toisi asia juttuu siinä vaiheessa.
Käriistetään tässä.
Meillä on oikeus käristää juttuja,
mutta ymmärrätte varmaan niin kuin pointin.
No sit hei, mun mielestä on ehkä myös semmonen
ylikoulutautuminen on Suomessa
snadisti ongelma, ja sit
tukien sup-optimoiminen.
Muistaa omalta opiskeluajalta.
Mä katon ihan tasan tarkkaan,
et tuet pale voi tienaa,
miten sä niinku järkätään sitten.
Ehä sinulla oli mitään järkeä
tehdä sitä liian paljon duunia,
koska sitten käytännössä niissä lisätöistä
se oli joko negatiivinen tai suuri
pitäen nolla se
tuntipalkka, koska
niitä tukiirvataan leikkamaan sitten
niiden tulojen seurauksena, että tota
ja kaikki muutkin tekee näitä. Jouluitsakin maksaa
rahaa takas siellä. No emmä muista.
Jos jouduin, niin sit se oli ihan niin kuin

muutama hasso kuukaus, mutta tota
se oli aika kova, mä muistan, kyllä se oli
aika kova kolaus, kun tulisit yhtäkkiin
karhukeri, että maksas
satane tai tuhat
markkaa takaisin, niin kuin
opitotuesta, niin se oli se, mistä
hemmetis tämä näärevi.
No, et, et, et, et, näin.
Mutta siis, okei, tässä on
niinku vastakkain niinku kaksi asiaa.
Yksi sanoo se, että, että niinku
valtionpid, ei
niinku moralisesti näin, että tota
valtion on, niinku, ei pitäisi
tukia ihmisiä, jolla on varaa.
Eiks niin, et, et, annetaan se
tuki niille, jolla ei ole varaa, niin
taadaan kaikki kynnille kykenevät,
niinku opiskelemaan ja
oppimaan asioita niin, että ne
pääsee mahdollisimman tuottaviin
ja alustaviin teihin. Eiks niin?
Mutta toimiks tämä Homma-Suomessa nyt hyvin?
Ei. Ja sen takia mä
mä oon taistella tän
niinku ajattelemisen kannalta
aika paljon, mutta sitten
lopupeleeseen ehkä tullut siihen, että
se kustannut siitä, että mä yritetään
ajaa sellaista
täydellistä oikeudenmukaisuutta
siitä, että vain ne, jotka tarvitsee
fyrkkaa, saa sitä fyrkkaa
ja sitten, jotka ei tarvitse
niiltä se, että pidetään pois
niin, niin
kun tästä seuraa tai sub-optimoiminen,
eli että sä tavallaan niin kuin
mietitet, okei, että
ei mä viitin nyt tehdä, vaikka mä haluaisin ja
mulla olisi hyvä duuni tässä näin, niin mä en nyt
ole duunissa sen takia, että mä en tiedä,
että olis liikaa, niin täähän on niin kuin degeneroivaa.

Tää on hemmetin herkkävaihe
ihmisen elämässä, 20.2
niin sehän opit ihan
väärille tavoille. Ihan väärille tavoille,
kun sun pitäisi periaatteessa ole kannustaa, että te
enemmän, saat enemmän, tyyliisesti
tallapohjassa. Talla pohjassa.
Tässä se syöpyy tuonne ihan geneihin astittaa,
että miten valtion kanssa
pelataan näitä pelejä.
Ja näin olen niin, tää kustannus
yhteiskunnan loppupeleissä väittäisin
tai siis tää on tällainen,
tässä on pieni kysymysmerki, mutta
voisiko se olla niin, että kustannus
yhteiskunnalle loppupeleissä
on tällaisesta
mallista niin kuin korkeampi,
kuin se, että
kaikille maksataan se
minimitasomille, niin kuin pysyy hengissä
ja tota,
jos siellä on joku, joka on henmeti, ahkera,
niin sehän takoo rahaa kuin faan.
Ja se lavii, mutta
että tavallaan, että maksataan
niin kuin pidetään huoli siitä, että
kaikki, jotka kynnellekin kenevät ja
aivot riittävät, niin
maksimoa sitä omaa jalostusasteen
niin kuin kykyä,
sillä, että mahdollistetaan
se opiskelu
ja tota, ja sitten,
jossa sen lisäksi,
olet ahkera, tienaat säästät,
olet töissä, teet sitä tätä
ja tota hankit
kokemusta ja näin, niin se on niin kuin
vaan kaikki, niin kuin, plussa.
Ja jos sun vanhemmat on alkanut
sen tota
säästämänsä 15 euroa kuukaudessa,
kun siitä asti, kun sä

päättärellä synnyit,
niin, ja sulla on siellä sitten
sellainen 15 ton, niin
niin kuin potti odottamassa, kun sitä
joten 18, kun sulla on laitettu
kustannustehokkaisiin
osakesijoitoksiin ja niin poispäin
tiedätte täällä palitani ja niin,
niin tota, niin sekin on vain
plussa, että sitten, niin kuin,
perhe on pitänyt maksimoa sitä oman
porokkansa, niin kuin menestymisen
mahdollisuuksia
ja ihan niin kuin
sieltä synnytyyslaitoksesta hautaan,
niin opitaan, että
tällainen tekeminen on
sitä toivottavaa tekemisenä.
Se on plussa.
Niin. Ja sitten myöskin tästä seuraa
silloin sitä, että, että jengi myöskin
vähän miettisiin, mitä ne lähtee
opiskelemaan. Et, et, enhän
minä olisi halunnut rahoitusta
lähteä opiskelemaan.
Et vai?
En.
Mitäs?
Kyllä mä olisin harkkiteeriksi
halunnut olla.
No niin.
Mutta kun tiedä se, miten köyhää
se elämä voi olla, niin, niin tota,
sit totes, että, et, en mä halu,
niin kuin taisteella
tällaisten, niin kuin
rahan puutteen kanssa päivästoiseen.
Se, juu, se voi olla, että
minusta olisi tullut Saarinen tai
Aalto 2.
tai 3.0.
Ja, niin kuin,
niin kuin saa se siis main.
Ehkä, ehkä.

Mutta kun niitä arkkitehtejä on kaksi Suomesta,
se on, me ollaan ihan yli edistettu ja
mut siis, okei, sireen
ehkä kolme, muutama lisää,
mut siis niitä on, Suomessa
paljon, mut suhteessa
opiskelijarkkitehteen, mitä Suomessa
kulutetaan, niin aika lailla vähän.
Niin mä olin vähän niin, kun sä oot,
okei, ei.
Mä, mä, mä.
Niin kannattaa olla se
arkkitehtialan huippu tai
jos sä oot sitä perusmassa, niin
sit, sit se on vähän niin kuin tota.
Ei se kannata.
Ja näin ollen mäkin ollen tehnyt
siis elämässäni valinnan,
että mä, niin kun
pidään huolen, mä valit sen
mielummin jonkun toisen alan, joka myöskin
kiinnostaa.
Mutta jos on, niin kun
parempi, niin kun
tavallaan ansainta, että mun elämä
ei ole sitä, että mun täytyy miettiä
sitä fyrkkaa koko ajan.
Siis mä oon uhranno
mun
suuren
tällaisen.
Vision.
Ei vision vaan tällaisen.
Yrkimyksen.
Miettymyksen.
Vision.
Ei kun siis tällaisen.
Joo.
Tiedät sä, palo on,
sielu, niin palo on,
muistu olisi pitänyt tulla
arkkitehti.
Sä ehdit vielä, hei.
Niin tota, mä oon uhrannu sen,

sen takia, että mä ymmärsin, että
silloin todennäköisesti mun elämä
näyttää sieltä, että vaikka mä teen
sitä, mistä mä oikeasti tykkään,
niin sitten se elämä näyttää siltä,
että mun elämä
kokonaisuudessa on kuitenkin
ikävänpää,
ymmärrät sä.
Kyllä.
Ja näin ollen,
jos valtio menisi
tällaisen, että
oikeasti, että tässä on
minimi
taso,
tällä pitää,
jos on vähän käälliä päässä,
niin tällä pitäisi
pystyä opiskelemaan,
ihan mitkä haluaa.
Ja tota, siitä rakentaa
edelleen sitä perhettä,
ja näin poispäin,
ja sitten,
niinku taas,
kun sitten jälkikasvua tulee,
niin sä alat säästää sen
15 euroa kuussa,
sillä jälkikasvuille, niin,
että sä annat maksimoit
vähän lisää heidän,
niinkuin menestymisen mahdollisuuksia,
näin.
Niitä kuvio menee,
niinkuin enemmän, enemmän siihen,
että tehdään sellaisia asioita,
jotka kannattaa,
jotka siis kasvattaa,
sun hyvinvointia,
sun vaimon hyvinvointia,
sun kuopuksen hyvinvointia,
sun toisen lapsen hyvinvointia,
sun perheen hyvinvointia,

ja arvan mitä?
Suomen hyvinvointia.
No niin, et tulee oikein
tämmöinen tota,
kun on halu,
efekti lähtee käyntiin.
No kyllä se niin on,
että tota,
jos sä oot sellaisissa
hoommissa,
mistä maksetaan enemmän,
niin ehkä nyt rahoitusta
pois lukien,
niin tota,
tyypillisesti,
niin se liittyy myöskin siihen,
että sä luot lisää,
niinkuin enemmän lisää arvoa
yhteiskunnalle PKT-tä.
Niin.
Sori vaan.
Niin.
Mutta nyt jos niinku tiivistetään
tää valtion näkevinkkelista,
niin ainoastaan tärkeätä,
että tota,
niitä opintopisteitä kertyy,
eli ne, jotka tota,
on siellä koulussa,
ne opiskelee,
niitä pisteitä kertyy,
ja nämä tutkintoajat pysyy
suhtu lyhyenä,
koska
siitä ajasta,
kun porkko opiskelee,
niin valtioi ihan hirveästi saa hyötyä,
hyödy tulee sitten,
kun ne pääsee töihin.
Eli tota,
mä sanoisin, että
nyt kannattaisi poista
kaikki rajoitukset
tältä työnteolta.

Jos joku haluaa tehdä töitä,
ja opiskella,
annetaan hänen tehdä se,
ilman mitään,
niinku rajoituksiin,
mutta jos hän saa
kasaa niitä opintopisteitä,
niin hän saa opintotukea sitten.
Se on niinku,
se on plussaa hänelle,
ja se on,
siinä on niinku kannusta,
että sekä tehdä töitä,
et kerätä opintopistettä.
Hän haluaa ottaa lainaa,
hän saa ottaa sitä lainaa,
se on valinta,
se on yksilön varinta siinä vaiheessa,
että miten hän haluaa ottaa järjestä,
käy töissä,
otat lainaa,
mutta kun hän saa
niitä opintopisteitä,
valtio on sitten tyytyväinen.
Sitten tota,
paljon puhuttu tästä asumisesta,
kun sitten tehtiin muutoksi,
niin kaikki ryntäisi niihin pieniin tota,
yksiöihin,
niin kuten äske oli sitten,
valtio haluisi ehkä minimoida tätä,
tota asumistukee,
no se voisi tehdä sillä tavalla,
että se olisi enemmänkin tota,
tämmonen könttäsumma,
mihin tahansa,
jossa tarviit,
asut jossain
opiskeluda-aikana,
ja sen jälkeen
sä voit itse päättää,
käyt sä töissä,
otat lainaa,
asut keskustassa,

vai otat sen könttätuen,
asut kimppakämpässä,
pelkästään sillä,
että sä riittää niinku siihen,
tai jotain muuta.
Yksilön valinta,
miten sä haluut sen tehdä,
kun nyt kaikki pakotetaan,
niinku samaa muottiin,
tekemään just näin,
niinku yksiöt ja tota,
semmonen kohtuuhintan yksiä,
niin pois päin sitten,
niin tässäkin,
niinku luotetta sit siihen,
kunhan niitä
opintopisteita tulee,
mikä on se tärkeä juttu,
niin homma toimii siitä etepää.
Sen jälkeen,
tämä on mulle tärkeä juttu,
sä voit olla ehkä eri mieltä.
Mä oon sitä mieltä,
että nää pääsykoja tyyppiset,
jutut, joilla karsitaan,
ihan törkeesti porukkaa pois
niiltä aloilta,
mihin ne halua mennä,
niin siitä mentäisiin enemmän siihen,
että ei kaikki,
mut paljon isompi osa,
pääsis opiskelemaan sinne sisään,
vaikka kandidutkinnon,
tarkoittaa sit ekat kolme vuotta,
eikä melkein niin kuin
aamkotutkintoa,
mutta sitten tehtäisiin niin kuin
karsinta siitä,
että kaikkea pääsi sitä maistariin,
koska nyt käy sillä tavalla,
että otetaan nyt esimerkkinä,
otetaan niin kuin
tuhat opiskeleista maistariin,
ne vetää sinne loppunaasti,

mut sit jää niin kuin
rannalle 500-tyyppiä,
jotka on tämmösiin
skuldropautti,
ne ei pääse mihinkään,
että onko valtiolle parempi,
että meillä on niin kuin
tuhat maistariin ja 500-tätropauttiin,
vai meillä olisi samalla rahalla
1500 kandia.
Tai 1500 kandia ja 500 maistariin.
No jotain sellaista,
että se rahan jakaminen,
koska sitä raha on tiety
rajallinen määrä,
ei me voida nyt niin kuin
me tiedetään,
että me kipristellään
nyt ja kaiken näköisten
talousvaikeuksien kanssa,
niin kaukutaan,
niin kuin näin heikos hapestää
Suominen ito,
niin jotain periorison
pitäisi tehdä,
mutta se, että
otettaisiin nyt maksimaaliset,
jos 1500-tyyppiä haluat
rahoitusta opiskelemaan
niin kaikki sisään,
ja muissa maissa hansa usein
sitten, että ekan tokan
kolmanen vuoden jälkeen
heitetään ne hiihtopummit
sieltä pois jotenkin.
Se on ollut mitään
niitä opitopisteitä kasan
sitten,
että niiden ura nyt
tällä opiskelupolulla
päättyy,
mutta jos on kiinnostusta
intoa,
opitopisteitä kertyä,

niin antaa olla.
No,
emä tiedä,
mä oon sellainen aika
niin kuin kilpailuuskovainen.
Tämä Darwinin
survival of the fittest,
niin tämän mekanismi,
kun on sitten
niinku kierto, että on yksi
sukupolvia,
sitten tulee seuraava ja seuraava
seuraava,
ja sitten sieltä on tapahtu pieniä
mutaatioita,
ja senen parhaat ominaisuudet
jää eloon,
ja henkiin.
Tässä on sellainen
järjestelmä,
joka pitää sen kyseisen,
esimerkiksi ihmisen,
sopeutuvana.
Se sopeutuu koko ajan
muuttuviin olosuhteisiin,
ja näin pois päin.
Ja sitten se,
koko ajan ne parhaat,
niin siinä ajassa
parhaat ominaisuudet,
ne niin kuin pärjää,
ja muut kuoleveksi.
Ja tässä
markkinataloudessa
on samanlaisia ominaisuuksia.
Tämä on luonnosta
kopioitu,
että millä minimoidaan
tuhlaaminen.
Ja se on siis se,
että ne,
joilla on ne parhaamat ideat,
ne saa rahoitusta,
ne saa firmaperustettua,

ne alkaa luomaan lisää arvoa,
ja synnyttää työpaikkoja,
ja muuta tällaista,
ja ne tyhmemmät ideat,
tai huonomat ideat,
tai tyhmien,
mutta kaupallisesti ei niin fiksuiä ideota,
niin ne jää niin kuin rannalle.
Ja tässä on kyse ihan samasta asiaa.
Sitten kun se firmaa pystyssä,
niin siinä on sitä kilpailua,
ja sitten jos joku toinen on vähän
niin kuin samalla tontilla,
samalla liikebusinesidealla,
ja se tekee sitä hommaa paremmin,
niin se voittaa.
Ja se toinen menee konkurssiin,
loppuu se tuhlaaminen,
siinä sitten,
ja se voittaa ja voittaa,
ja se voittaa sen takia,
ja se tekee sitä,
saa aikaiseksi enemmän parempaa
ja vähemmällä.
Ja tämä on tavallaan tämä prosessi,
ja myöskin vähän olisin samalla
kannalla nyt sitten tässä
opiskelemisenkin osalta,
että kyllä se kilpailu teki,
siis se on oikeasti hyvä asia,
koska se ohjaa myöskin sinua.
Ei ne kaikki sieltä valmistu?
No, en mä tiedä.
Mutta mietipä nyt, että
se on nyt varmaan itsekin,
ja kaikki kuulijatkin tuntevat,
sukupolven jälkeen,
jotka nuoret ihmisiä, jotka on käyttänyt siinä,
sanotaan niinku 19-2-15 välillä,
niinku 3-4-5,
jopa enemmän vuosi,
pyrkijäkseen vaan näihin
suositumpiin linjoihin,
niin ne ei ole ikinä päässyt.

Vuosiin toisessaan jälkeen se prosessi menee sillä tavalla,
että aina keväällä siihen
valmennuskurssella valmistaudutaan,
syksyllä hikihatussa sitten kiroillaan,
ja taas tätä rundia toistetaan,
ja sitten jossain vahessa silleen
luovutetaan.

Ei toisaalta jatkakaa sen sisälle.
Niin, mutta ei tää käy välttämättä
paras tapa käyttää niitä valtion resursseja.

Että se on pois jostakin.
No joo, jos valti jotenkin
tukee sitä, että joku pyrkii onnäkin,
niin sitten se ei ole hyvä juttu,
mutta sitten mä vaittaisin myöskin näin,
että sitten se, joka oikeesti
sellainen, joka oikeesti on joutunut hakea
kolmen kertaa, ja niinku sitä kautta
oikeesti halua

sinne jonnekin opiskelemaan
jotakin, ei jo ehkä sellainen
luonnonlahjakuus, mutta
oppii siinä prosessissa asioita
ja näin, niin siitä voi tulla loppupeleissä
sen kyseisen ammatin
kannalta huomattavasti
tuotteliaampi
yksilö, kuin sellainen,
joka vaan kruisailee
sisään, koska se on niin sairaamoinen
luonnonlahjakuus, ja sitä
ei oikeastaan kiinnosta, ja se sössii
oman, että siis
tässä tämä kilpailun hienoos on.

Okei, mutta onhan näitä
avuantayliopistoisu muuta
tämmöisiä, muuta reitteitä tehtyä, mitä
kautta sitten voi päästä sille ihan
saman lopputuloksen, ja se on hemmäti
hyvää, että se on tullut, mutta sit vielä
ehkä tähän opiskelukohtaa, niin
mitä me ollaan joskus täällä rahapodistakin
steitattu, niin missä ja missä
vaiheessa opiskelemaan järkevä perustaa

joku yritys,
alkaa vaikka tekee
opiskeluiden ohjessasi, just sitä juttuu, mitä sä haluut
firman nettisivut
ja freelance-tyyllisen
kokeile jotain tämän tyyppistä,
niin mä sanoin, että nykyiset
apissa, tuki ja kaikki viidäkoissa,
niin unora, ei mitään järkeä.
Miks käyttää aikaa tämmöiseen?
Että äläviitti, mutta
nyt kun valtion pitäisi tehdässä mahdolliseksi
ja kannustaa siihen, että
pyöritä vain sitä firmaa, ei vaikuta tukin,
eikä yhtään mitään, että se on oikeastaan ois
niin kuin pitäisi jopa tehdä sen opiskeluiden
aikana, koska jos sä saat niitä opintopisteitä
vaan kasaan, niin sä haluaisin hemmetinhvya
pyörittää sitä yritystä, saadaan
vähän myyntiin silleen aikaseksi, ihan sama
mitään päästä mukaan
tähän logikkaan, mitä businesselmä
toimii freelancerina.
Sitten kun opiskelu on päättynyt,
niin se voi olla, että sulla on
jo lähtenyt kiertoradalle se
firman liikevaihtoja kaikki, en mä tiedä.
Mä antaisin samaa mieltä.
Siis just näin
opiskeluaikana, valtion pitäisi
niin kuin voisi tukea
antaisen perustuen, jolla on pysy hengissä,
on kattopäämpäällä
ja saafkaa vatsan pohjalla.
Ja
sitten se, että pääset
tarvittavat kynät ja kummet
ja systeemit, että sä pystyt
ole opiskelemaan.
Mutta sitten se, että
mitä sinä aikana teet, otsä
sitten lisäksi duunissa
perustu, että sä firmaa,
kirjoitteletkö kirjaa, ihan mitä tahansa,

mitä ikinä tuloja tai menestystä
siitä tulee, niin sitä ei
rangaista.
Voisiko se,
mitä ihmetä,
onks tää jotenkin uutinen
kenelekkään, eihän tietenkään
yritteliäisyydestä, olisin sitten
ahkeruudesta pidän rangaista
ihmistä, Herra Jumala.
Mitä ihmetä, mitä tämä
menee tällaiseksi? Haluuko valtio,
että ne opiskelet, heiluu 5 vuotta
niissä halareissa, vaan tuolla
kädessä tukiviidäko
keskellä ja
turviaa, kaikkea muuta, vaan se,
että se 5 vuotta
ne miettii jo sitä seuraavaa steppiä
ja on todella valmiita
siinä vaiheessa, kun opiskelet päättyy.
Niin, ja siis
ylipäättänsä opiskeluidenkin aikana,
niin tavallaan alkaa
aikaisemmin, niin alkaa sisästä
sitä, että sulla on nyt
annettu mahdollisuus,
nyt se on suunst itsestä kiinni,
taivas on rajana,
talla pohjaan.
Se on ihan fain, jossa haluut
ryhdy kirjailijaksi,
mutta
kun se on tällaista, niin se
tavallaan ymmärrät sen, että
joo, sä voit alkaa kirjoittaa
siis
tietoilla sitä kirjallisuutta, joka
ikinä myy, eikä kiinnosta ketään,
tai sitten sellaista kirjallisuutta, joka myy
ja menestyy, joskus tulee siitä kakkonen,
tai sitten
maalaat tauloja, tai whatever, tai
opiskelet insinööreksi,

ehkä minulla olisi itse asiassa
musta pitänyt tulla insinööriksi,
mutta tota...
Sä vaikutaan vähän insinööreitä.
No niin, eniväis.
Mutta siis tavallaan se, että
että sä myöskin pohja ymmärrät,
että siis tavallaan
jo nuorena ymmärrät, että
ei se on niin, että
maailman pitää suoda sinulle
tilaisuus
tulla siksi, miksä
haluat huomiomatta
yhtään sitä, että onko se kannatta vai
vai ei.
Kyllä se täytyy olla realistinen
se lähtökohta, että okei,
että jos sä haluat istua
pohtimassa, maailman menoo
jonkun pölkyn päällä
kymmenen vuotta putkeen, niin sä ymmärrät,
että sinun täytyy rahoittaa se jollain talon.
Niin se on harrastus.
Vaikka se on sitten sinun työin,
niin sitten sinun täytyy järkkää sponssit siihen,
että sinulla on se pilaris,
niin sitten se on työ, jossa on sponssit,
muuten se on harrastus.
Sitten siellä on logot,
niin kuin se päällu täynnä,
ja ei siinä mitään,
ja jos sä pystyt myymään
ne logopaikat siihen, niin
hei, where to go, istuisiin
tolpas kymmenen vuotta putkeen.
Ihan fine, mutta
tavallaan, että se mikä mua
harmittaa, niin on tavallaan se,
että jotenkin we are so entitled,
meillä on oikeus olla
kaiken näköistä urpoa,
ja valtion pitää vaan maksaa.
Se on väärä taktika.

Eihän se niin mene.
Köyhyys on alkuperäinen
tila,
ja kaikki, mikä vie sinut
köyhyydestä johonkin muualle,
niin ne on kotiin päin.
Mutta se ei ole niin, että
tämä alkuperäinen tila on se,
että kaikki tulee sinulle annettuna,
ja sitten sä teet ihan mitä sinua
huvittaa kantamatta vastuuta siitä,
mitä sitä seuraa, onko se
kannattavaa vai ei.
Vaan kyllä sun täytyy satsa kopiin tästä.
Joo, siis valtion pitäisi kertoa
jossain vaiheessa.
Eihän pitää kertoa muuta kuin sallia
sen, että alun perin,
että perhän keskiössä
jengi tekee duuniin, kasvattaa
perhettä,
ja yrittää
luoda mahdollisimman, ehkä snadisti
paremmat edellytykset jälkikasvuille,
kuin mitä itsellä oli,
ja sitten kun se jälkikasvu on samassa vaiheessa,
niin se yrittää luoda taas vähän parempaa,
kuin mitä itsellä oli,
ja näin sitten
tämä
tekemisen jalustusarvo
nousee,
vaurastuminen paranee
ja huom.
Tämä ei tarkoita sitä, että maailma
menee pilalle sen takia, että
tämä on yhtä kuin kulutusta,
siis vaurastuminen ei ole yhtä kuin kulutusta
välttämättä,
ja sitten varsinkaan se ei ole yhtä kuin
huonoa kulutusta, tässä meillä on
oppittavaa vielä ihmiskuntana, mutta
että Suomi ei pärjää
tässä maailman globalissa

taistelussa sillä,
että me käännytään
sisäänpäin ja
tarjotaan itselle mennä kaiken näköiset asiat
ilmaseksi
valtion taikaseenästä,
ja ihmitellään, miksi täällä ei
Suomessa tehdä mitään,
me ei viedä mitään, me ei
ole enää varaa yhtään mihinkään.
No niin,
tämä opiskelusta puhuttiinkin siitä, että
se varalisuus, mitä sulla,
oma omaisuutta ennen kuin alat on opiskelut,
niin se ei saa stukin vaikuttaa, niin
tässäkin se voi jopa lyhentää sitä
opiskeluaikaan, että se on oikeasti se pääsettä
niin kuin nopeemmin läpi, kun sä tuut jollain
alkuputilla sieltä läpi.
Ei, sä haluat päättää, että se katsotaan
sarhaan opiskeleminen.
Ei se huono juttu tässä vuodessa.
Ihan samalla tavalla, kun tuo yrityksen perustaminen
niin sen ennen niin pitäisi niin kuin tähän vaikuttaa,
kun valtio pitäisi olla kiinnostunut, vaan sitten
opintopisteitä kertyy piste.
Ja sitten jos joku on sitä miettää,
että tää kuulostaa kauhealta
meidän niinku maalaamaan esimerkkiä,
että tähän on niin raadollista ja tää on
niin kuin niitä on kilpailu, niin siis
sorivaan, niin kuin jossain
Japanissa tai Kiinassa menkääpä sinne,
lukekaan,
tutkikaa vähän näitä,
sitä raadollisuutta, mitä kilpailu
oikeasti tarkoittaa.
Että niin kuin sulla on niin kuin kymmenen
tuhatta opiskeleka hakee
sadan opiskelupaikan paikkaa,
niin se on kilpailua.
Siinä valmistadutaan kymmenen vuotta siihen
yhteen kokeeseen.
Joo, just näin.

Tässä se ihan lyhyesti vielä, tässä on tavallaan se ongelma, että jengi ajatteisi, no joo, mutta se on siellä ja ne on hullujaa ja kaiken näköistä tällaista, joo, mutta ne on osa tätä meidän globaalia taloutta. Ne kilpailee noit tyyppit, joillaisia ne kilpailee meidän kanssa kaikista tulevasta tekemisestä, kaikista tulevasta ihmiskunnan tekemisestä. No kuka sä luulen, että niin kuin lähtökohtaisesti markkinataloudellisessa globaalissa taloudessa, niin saa ne tekemiset pullamesset niin kuin me vai tota tällaiset, jotka on... No viimeisen 15 vuotea aika me ei olla saatu niitä, että tämä voi olla syysinä. Voisiko olla? Seuraa syysä. Sitä ennemme saatiin ehkä säälistä tai oltiin oikeissa aika oikeissa paikassa, nyt se karutotus on iskennyt näpele. No niin, mutta hei nyt mennään sitten uraan. Sielläkin pitäisi olla kannusteet, jatkuvuus, olla kondiksessa, mutta ehkä tulee semmoinen mieleen, että vähän niinku sekavuus tästä koko hommasta. Eli kannustava marginaaliveru, että aina se seuraava työtunti kannattaisi tehdä, ottaa sieltä se se ylityötunit vastaan, tehdä niitä ekstra töitä ihan mitään vaan, että sä saat niinku aina yhden pykällä lisää sitä työtuloa. Ja nyt on esimerkiksi tota erotu siitä, että muutetaan nyt, että tässä tota hallitusohjelmassa, että tivutetaan pikku seista marginaaliveroo ja käytännössä niinku se on sitä ruveta sitä progressiota

ehkä snadisti poistamaan sieltä, niinku
ylärekisteristä. Progressiossa siis tarkoittaa
sitä, että kun sä tienaat
enemmän, niin se on suhteellinen verorasitus
kasvaa ja kasvaa ja kasvaa
siinä samassa sitä.
Eli sulta viedään suhteellisesti enemmän
veroina pois.
Eli vero aste nousee jostain mistä se on
25 prosentista
muistaakseni 60.
Jottaa sellaista, ei ihan 60,
mutta melkein.
No siis näille eläkemaksuilla
ja muilla mukaan lukien
niin ylikin 60.
Ja siis toisin
tarkoittaa sitä, että
jos sä siis
teet vähän enemmän duunia
tai olet kannattavampi, niin siitä
rangaistaan. Se on niin kuin haittaveron.
Niin kuin
nykysysteemi, niin se tarkoittaa siis sitä,
että täällä
haittaveron omaisesti verotetaan
siitä, että sä yrität
ja teet kovasti duunia
ja yrität tehdä.
Kannattavia asioita, kyllä.
Mietinpä sitä, että valtion pitäisi kannustaa
ei rankasta sitä. Ja nyt jos
tätä iso kuvaa nyt, että jos
pitkässä juoksussa, niin yritetään sitä
progresiota loiventaa.
Se tarkoittaa sitä, että se tulisi
kannattavammaksi ja kannattavammaksi pyrkiä
niille korkeille tulotasolle.
Mutta totta kai se tarkoittaa
myös sitä, että niille korkeille tulotasolla
tienaa sitten enemmän.
Se on ihan yksistä, itsestään selvä juttu
ja se tulee yllätyksenä, niin kuin monelle
tässä vaiheessa, että jos mitään muutoksia

tässä tehdään, niin jos me ikinä loivinaan
tämä progresiota, niin tämä on se käytännössä.
Mutta tota tuli selkeä. Ja tässä vielä
lisänä just se, voiks tämän sanoa
ääneen, että lähtökohtaisesti
poikkeuksia löytyy,
mutta lähtökohtaisesti
parempi palkkaiset duunit
on kannattavampia duunia.
Siis myöskin taloudellisesti,
taloudelle, Suomen taloudelle.
No siihen sitä pyritään ehkä
vai pyritäänkö?
Valtion toimesta? No en minä tiedä,
mutta siis ei siltä tunnu.
Mutta varsinkaan niin kuin
yhteiskunta keskustelussa, niin kaikki
ne, jotka tienää enemmän, niin se on jotenkin
muilta pois.
Ja mä en itse
ymmärrä tätä, kun en ole
syntynyt hopelusikkasuussa
ja nyt tällä hetkellä asiat
on kohtalaisen hyvin, eihän nää
niinku asiat on ilmaseks tullut
ja niin kuin me tiedetään, niin kuin pariakso
takapärin, mokijankin on saattanut
aikavoisia ja
näin. Mutta siis kyllä mä oon
ainakin ihan täyspäisesti
yrittänyt ja joka päivä
yritän pärjätä mahdollisimman hyvin.
Ja sitten joku voi sanoa, no eihän,
sulla on nyt vahvasti mennyt, no niin,
on maailmassa, niin kuin, ja Suomessakin
paljon tyyppiä, samaan
sukupolve, tota, kavereita
ja ja naisia, jotka on
menestunut mua hommattavasti paremmin,
mutta ei se oo muulta pois.
Et tota... Itskät sä jokain ilta itse asiassa
unen ja miettien näitä kavereita sen?
Oh, et vitsi, tuossa oli toi
ykski, ykski kaveri, niin pääsi

Nokialle duni ja se tarinaa siinä ja
toinen teki startupiaan, niin se on
niin kuin multimiljonääriä. Joku oli
niin kuin rahoituslallakin, ymmärs
olla vähän pidempään samastyä
paikassakin. Ja sekin
pysty, sit tuli partneri ja sitten se
pankki osti se osakkeet
veksi ja sillä on niin kuin nyt
viisi, kymmenen miljoonaa, jotain
tällaista. Ja itse mä oon niin kuin tehnyt kaikki,
ihan kaikki asiat väärin. Mulla ei
niinku varallisuutta for shit
ja, et tota, ja, ja
niin kuin jonkin aikana palkkatulla kuitenkin
ja, ja tota, ja siltikin
tämä, tämäkin uuna täällä
edelleen niin, niin, yrittää
oppia virheistä. Tänäkin päivänä
yritän oppia virheistä. No
tässä on tota tähän uraaliittyen,
sitten, niin useannoin julkisella puolella
on nostettu tää aika
korkealle nää minimivaatimukset, että siellä
pitää joka paikkaana olla sit
joku maisteri tai ylempi
korkeakoulututkinto, vaikee ehkä tarttisi.
Hmm. Et loppupeleissä,
niin pitisikö sielläkin vähän niin kuin
aina löystyttää sitten, et jos se kandidaatti
riittäisi tai ihan normali aamkotutkinto,
niin, why not?
Sillä tavalla, että
et ei naisi niin
jäiset nämä
työmarkkinat meillä. Eih mut siis,
siinä on vissi pointti, et
jos, niin kun,
että täkköntä osoittaa
tämän hankaluuden tästä asapainollossa,
videon puolen miljoonan kanssa
pitäisi pyrkiä
niin kun jalostusasteessa
niinku ihan tappiaa sitten, eli se

kaikki porkkaa, mikä syntyy, niin
niitä pitäisi tulla kaikis
siks, mihin rahkeet riittävät niin, että ne
pääsee sellaisia hommia, jossa
jalostusaste on mahdollisimman hyvä,
jotta me niin kun
Suomen talous voi mahdollisimman hyvin.
Mutta sitten, yhtä lailla
niin tota,
niin se, et jos me
opiskellaan niinku vuosissa
tosi pitkään, niin se on niin kun
menetettyjä vuosia. Ja tavallaan
se, et jos me saadaan niinku porkkaa
nopeemmin työelämään
tavalla tai toisella, niin tota
no, risse riittäisiin. Se kasvattaa
sitä pk-oteita
sekin. Et siinä mielessä, niin olisiko
sitten se paras vaihtoehto, joku tällainen
niinku, mistä me ollaan aikaisemmin puhuttu, että
kandi ja duniin,
ja sit sä vedet maistereen sitten
muutaman dunivuoden jälkeen. Niin vähän jänkitty
se ampia, että pitää olla työkokemus
sin välissä. Niin. Joo. Et se, voisiko se
olla joku tällainen, mut, mut, mut totta
et ei tarvitse olla
maisteri, niin kun
jokaisessa hommassa, niin kun oli se sitten
julkisella tai yksityisessä puolella. No, no, no,
eihän yksityinen sitä kiinnosta sitten
oikeasti, et sinä otetaan niin kun, et
pätevät tyypit sitten, et
vaikka sä tulisit suoraan niinku yöona, että
jos sä et pätevä niin sinne vaan,
mulla on esimerkkinä se, että mulla on yksi tuttu,
joka luki itseisä tohtoriksi, koska hän
tieset kaikissa rehtorihaussa, hän
peseen ne lisuriit ja maisterit, koska
siellä katsotaan vaan niinku papereita
että sä mitään, niin sen jälkeen rehtorina
jalat pöydälle ja antaa sitten niinku linjanjohtajan
tehdä kaikki homma. Mut siis, niinku, et

tää on sitä Suomea, et kannustaaks
tää nyt niinku järkevään tekemiseen tai
niinku oppupäysin? Kyllä tää on vähän kaffkalta kunnossa.
No, no sitten tota, tämmönen, tiesit sä et eläkettä
kertyy ansiosidonnaiselta,
eli se kannustaa
niin kun pysymään sillä, et hei eläkettä
kertyy, ei oo mikään kiireisiä, että
ansiosidonnan sä et pois. Totta. Niin.
Joku voi tulla linjoja pitki vastaa, mutta mun mielestä
olis niinku järkevänpä, että
sieltä ansiosidonnan sitten ei kerty eläkettä
ja nää kaikki säästöt, mitä tästä tulisi,
ne voisin jakaa vaikka
halvenpina eläkemaksuina sitten
kaikille. Ja tää on iso summa
vuodessa. Mut sitä ei nyt ole iso
ilmasti. Neljännes, jokaisen ihmisen
palkakolusta nää eläkemaksut.
Niin. Eläkekustannus, kaiken
kaikkiaan. Sun palkkakustannukset
työnantajalle olisi sitten yksityinen tai
julkinen puoli, niin siitä palkkakustannuksessa
neljännes on
eläkejärjestelmän rahoittamista.
Sitten semmonen
pinnistely tässä työelämässä,
että jos tianaisit
tänä vuonna enemmän kuin
edellisvuonna, niin se ylimenävä osuus,
jos se olisi vaikka tonni tai kaks tonni,
niin se olisi sitten ylimenävä osuus, että
sä oot saanut ekstra tänä vuonna,
niin se saataisi alvemmallä
tuloveroprosentilla. Työksä sille,
että se
kannustaisi joka vuos
jokasta painaa lisää hommiin
että sä pääsisit sen,
nyt kun se on vaan silleen, että se ei oo
kannustavaa, koska ne menee
kaikilla korkealla marginaliprosentilla,
että joka vuos
pikkuseenemmä, pikkuseenemmä, pikkuseenemmä

siihen pyrittäs.
Joku voisi tietysti
optimoida sitä, että jos on semmos alto liikettä,
mutta jos on
tyyli haivotemaakke, eli tavallaan se elenen
korkean taso jäi sinne voimat, sun pitäisi aina se elenen
korkean taso ylittää, mihin sä oot päässy,
niin tämä vois hyvin ehkä toimii.
Tässä niinku pointti
tässä työnteessakin, niin sehän pelkästään
siihen sitä, että se tietysti pitkään päivää.
Mutta se on taas kyse
siitä, niin kun enemmän parempaa
vähemmällä,
enempää parempaa vähemmällä.
Se ei pelkästään liity yrityksiin,
yritysten liiketoimintaan,
vaan se liittyy myöskin meihin yksilöihin,
että me tehdään enempää ja parempaa
vähemmällä,
eli jalostusarvoa kasvatetaan,
jalostusarvoa liiketoiminnassa,
jalostusarvoa yksilötasolla,
jalostustasoa,
koko ajan tuottavuutta paremmaksi.
Se on niinku siitä tässä on kyse,
ei siitä, että
tästä saattaa syntyä sellaan mielikuvaa,
että paras työn tekee
sellainen, joka tekee 20 tuntia
duunia ja nukkuun neljä.
Se ei liity siihen, se voi tehdä vaikka
tunnin duunia päivässä, kunhan se tekee
enempää ja parempaa vähemmällä.
Kyllä, no sitten oli
yrittäjyydään palkkatyötä sujuvampi yhdistäminen,
että joskus Back in the Days
Suomessa ollaan aika selvää, tosia yrittää,
voit se palkkatöissä. Nykyisin on aika paljon
tällaisen hybridia, että
käydään 8-4 tehdään jotain,
ja sitten iltasin tehdä oikeasti sitä, mitä
sydämien poilte kertoo sitten,
mitä haluaa tehdä, vaikka veistellään

niitä puukkoja tai jotain muuta,
ja myydään etissä niitä,
mutta ihan sama, mitä sä teet,
mutta tää pitäisi järkevämmin saada
niinku yhdisteltyy, ja sit taas
sivutöistä, jos oikeasti sulla on päätyö,
niin sä maksat sieltä verot ja kaikki,
niissä sivutöistä, niin voisi ihan hyvin
katsoa, että miten ne niinku eläkemaksut
menee, koska nyt on esimerkiksi
moniheittänyt hanskat-tiski, kun tuli
nämä yöliuudistukset, että pitääkää
tunkkineet, mä en enää lähde tähän
oman pyörään pyörimään.
Niin tota, tää vaatisi nyt semmoisen
ison remontin,
ja sitten ehkä viimeisänä pointtina
tähän ura juttuun
työn todelliset sankarit palkinto,
arvaa, ketä ne on?
Suurimmat veromakseet?
Ei. Mä sanoisit, ne suurimmat
sankarit on semmoisi, jotka tekee näitä
siltputöitä, eli sanotaan,
kolme tuntiaamulla, tuolla 5 tuntia
iltapäivällä täällä, tai toiste päätä
4 tuntia, 4 tuntia, tai
6 tuntia, 4 tänä päivänä
viikossa, ja koko viikonloppu sitten
pitkät päivät. Tiiäksä tämmöistä niinku kahessa
paikassa, hyppit, pompit,
menet, oot just se puuttuva palanen
niistä organisaatioista, mitkä tarviisien
niinku tietyn pätjän johonkin,
ja saat se, joka joustaa.
Mitä hyötyä sä saat tästä?
Sä et saa hirveesti hyötyä, sun oma kalenteri
menee aika seikaisin näistä jutuista.
Tiiäksä, kun sä sattala niinku
vaikka aamupäivä, iltapäivää, kahdekunnin
jäppisinä välissä, kun sä siirryt.
Sä et saa mitään ylityökorvauksia
tämmöisistä, kun sä et ikinä tee
niinku 40 tunnin nuunei sieltä.

Niin nämä,
nämä työn sankarit, jotka monet sitten
sanon, että mulle se yksi osaika työ riittää, koska
tulee asumistuot ja kaikki
muuttuvat siihen päälle,
että mä teen vaan tämmöistä
puolipäiväjuttu.
Näitä pitäisi kannustaa oikeasti tekeistä
koko päivää parissa paikassa,
mutta niitä pitäisi saada ihan järkyttävät
verotukselliset hyödyt siitä, että sä jaksat
tehdä tätä.
Siis niinku, mun mielestä se ei oo muulta pois
niinku tota, joka kuitenkin on
helpossa yhdessä paikassa lovassa
palkkatöissä,
kun mä tiedä, että jos tämä tyyppi sukkuloo
ympäri kaupunkiin ja niinku
se palanen, joka joustaa niissä.
Niin, siis se, joka
tilkitsee
yhden tarpeen sijaista
kolme.
Että täyttää
yhden tarpeesta kolme eri tarvetta
viikon aikana.
Mutta siis niinku,
kaikista tästä, mulle tulee mieleen
peruspalkka, joka maksetaan kaikille
ja sitten flat
vero, elikkä siis
tasavero koko jengille,
niin tota, niin tässä se on
birokratiaa lähtee sillä peruspalkalla
mäkeen, ei siis makseta
mitenkään enemmän rahaa,
kuin mitä maksetaan nytkin, mutta
boistetaan vaan se hallin tosiaan.
Ja sitten, sitten tota, tasavero
koko porukalle, niin tota
sitä enemmän sä pusket, niin sitä
enemmän sulle, myöskin tulee ja se
tiedät, että sä näkyvään. Niin, kato tulolo on kut samalla,
kun sulla koko ajan se kannustimet, niinku

puskee itse asiassa enemmän irti. Niin, ja tavallaan
tämä, niinku, peruspalkkaa
ajattelu, niin on, on, niinku, tavallaan
siis periaatteessa, niinku, jos ajatteleet
lähdet opiskelemaan, niin sä saat just
sen verran, että sä pysyt niin panapa hengissä
ja sitten, kun sä lähit siitä,
siitä tota, sitten puskemaan yrittämään
ja tekemään enemmän, niin se on,
niinku, kaikki kotiin päin. Se on kaikki
niinku, siunnatuu sulle. Ja se on
niinku, helppo laskee, koska se veroprosentti
ei koko ajan muutu. Et nythän se on,
niinku, sulla on kymppi tonnin
palkkaisesat,
puolentoista,
viiden sanan euroon palkankorotuksen,
niin sulla jää alta 500 euroa
käteen, koska se menee, niinku,
kahdesta veroportaasta,
niinku, yli,
niin tota, onhan se ihan dorkkaa.
Et niinku, sä oot oikeesti,
sä oot tuot 500 euroa lisää,
sulla jää, niinku, 480
käteen.
Suoraan kaistaa.
Siis, sulla,
valtio on takapiitassa.
Valtio on takapiitassa.
Täältä älä tee tollaista.
Ja sit hei tota, jos menee muihin
nostoihin, niin tota, tällöinen
kansanterveydellisestä näkökulmasta,
niin, mitä jos tota,
kaikkihan sanoo, että kannustetaan
kansalaisiin terveelliseen elämäntapaan.
Se etureppu pitää saada pois,
niinku, tota,
mitä jos niinku, normaali paino sille,
että paino ineksi ja alle 2-5,
eiks se ole se mittari tässä,
niin ne saisi niinku, verotuksellisen edun
siitä. Ihan sama, miten se niinku, järjestetäisi.

Se ei oo, se ei oo oikein,
mutta niinku, miksei se voi olla oikein?
Se maksaa valtiolle vähemmän, todennäköisesti.
Tilastollisesti tiedetään, että
ne, jotka pitää itseänsä,
niinku, kondiksessa, niin,
niin tota, niitä tarvitsee huoltaa
sitten, lopu viimeisinä vuosina yhtä paljon.
Niin siis, totta kai.
Ja, ja ne, jotka, tota,
ei pidä itsestään huolta, niin ne saa
maksaa sitten, niinku, enemmän, koska
ne myöskin synnyttää enemmän kuluja,
niinku, tälle terveydellisellä.
Eli, että tässä kohdellaan jotain ryhmää
eri tavalla, mutta säännöt ovat samat kaikille.
Siis, että, niin,
että tota, ei tässä nyt pitäisi semmoista olla.
No, sitten he, tota, eläkeläiset,
varsinkin jos ne on niinku, työkykysi eläkeläisiä,
niin, mun mielestä se on
ihan sama, mitä ne maksaa,
jos ne menee vielä tekemään töitä.
Tiedätkö kai? Et, et, kun ne on tietyn iän
ylittänyt, jos ne on siellä työmarkkinoilla,
niin tota, se on vain
ekstra, se on plussaa tässä,
tässä isossa yhtälössä. Kyllä.
Jos ne sinne saadaan, niin tota,
kaikki kannustet siihen, että sieltä
otetaan niinku, tota,
senioreista, vikat mehutirti.
Niin. Ja siis,
kokemus talteen. Joo.
Ja sit, tota,
kulupuolella,
taas toinen seniori porukka, joka ei
pystyä nää kotona asumaaliin,
tähän, tota, ympärivuorokautisia
laitoshoitoa, niin,
mä tii otteesti ikinä kuulun,
paljon se oikeesti maksaa, se on niinku,
100 tonni per vanhus,
per kuukaus, en tiedä, riittääkö enää

sitten. Siis se on niinku, aivan
jäätävän kallis, se on niinku,
10, 20, 30, 40 tota,
veromaksaa tarvitaan maksamaan yksi
vanhus, joka on tämmöisessä hoidossa.
Niin, ihan sama mitä tälle
keksitään, kun ne
pysys vaan mahdollisimman pitkään asuvu
kotona, tai sitten tota, valtionvois,
niinku, Wigproutö-meiningissä
lähettää sen vanhuksen
kotihoitoon sukulaisille, sen jälkeen,
kun se enää yksin pystys siellä asumaan.
Siis jos mennään siihen, että oikeasti
pitää säästä, kaikki keinoit
käyttöön sitten, että sukulaiset
pitää huolta siitä, että tota,
pappavetreä pitkään sitten.
No mut vähän tässä on talaisia
ristiriitaisuuksia, kuitenkin
mietti sitä, että se pitää perustaa se
perhe 20. opiskella,
kun faanä käydä duunissa, ja sitten
viemme myöskin huoltaan,
se on tota 80-s sukulaiset,
mutta tota, mutta lähtötas on nyt niin
niin, että kaikki keinoit pitää
käyttöön, ymmärräksä?
Joo, joo, joo, ja siis niinku,
tahan tätä vähän nyt,
tämä niinku, raapuodissa on tavana,
pelkä silmäkulmasta, mutta kuitenkin
pitäisi tehdä vähän korjausliikkeitä,
että jollain tavalla niinku,
sitä tuottavuutta
pitää saada lisää, että
ei siis, jollain, että
siis sää on kiva mennä opiskelemaan
ikuisiksi ajoiksi, ja sitten
vielä niinku,
kun hittosolko paperi tulee, niin mä hän hae
seuraavan
siis kakkosta tota koulutuksen vielä
tähän päälle, ja valtio

maksaa, ja sä opiskeleet 12 vuotta, 14 vuotta, 15 vuotta elät valtion tuilla ja lainoilla, ja tota kaikille mahdollisella, ja sulle maksetaan niinku, sen 0,5 miljoonaan koulutuksen lisäksi, toinen 0,5 miljoonaan maksaava koulutus, ja sitten siihen tuet ja mahdolliset päälle, ja sitten kun sä oot niinku, 3,5 niin kun sä on valmistu kaiken, ensimmäistä kertaa meidät oikeasti duunii, niin sulla hän ei ku 30 000 peliääkaan, veromaksuaikaa jäljellä. Ja sä järkytyt siitä, että sä oot joutuks täällä pinnistele oikeesti? Niin, ja sitten siinä vaiheessa, niin se voi tulla sulle järkytykseksi, että että se, että sulla on 2000 tutkintoa, niin se ei teessusta kuitenkaan jumalaa, koska jos sä tuottavaa siellä duunissa, niin se on ihan sama, vaikka sulla on vaikka minkään aikaista rautaa hiehassa, niin tota ei näy sun palkkalliksassa. Mä tiedän, onks se tulaksi järkytyksennyt semmoiselle, joka opiskelee 2. tutkintoa, että niillä sun tutkinto on oikeasti pyyhi täällä yksityisessä työelämässä, niinku Berberi, että tota siis oikeasti, jos että sä niinku tutkintoa lisäksi pysty näyttää mitään käytännössä, niin sun ura täällä on aika lyhyt sitten lopulta. No ei mun siis miettiä nyt tällaista, että jos sä opiskeleet ekonomiksi sitten vielä juristiksi, mikä on se, niinku, hyöty, jossa me et, niinku corporate finance duuniin, niin siellä on joko ne talousnisset, tai sitten siellä on ne, niinku,

sopimuskirjattelijät.
Ei se ole se sama tyyppi.
Generalist ei ole paikkoja enää.
Ei.
Se tarvitaan oikeasti niinku,
tota täsmäosaajaa semmoisen,
sulla on niinku todella syy.
Sun täytyy, niinku
oppia se yksi asia kunnolla
ja sitten varsinkin olla se niinku
automakeri, siis saada sitä
uutta, niinku,
transaktioita syntymään.
Se on niinku se arvokkaan asia,
et sä opiskele, ei se parane sillä,
et sä oot sekä juristietäekonomia,
tai insinereettäekonomia,
tai siis, niinku, vielä
tutalainen insinneeriä ekonomia,
niin se on ihan vaan. No kaksi ihan sama asiaa.
Ne on kaksi ihan täysin sama asiaa,
ja se on niinku vaan tällaista,
spräädäilyä, että niinku,
hankit sen vaan, niinku,
ei siis, ei tuota mitään
lisäarvoa. No niin, sit hei vielä
tämmöiset ihan niinku haitakkeet,
sokeritupakka, nuuska, niin
totta kai, näetähän nyt pitää tarjota
kansalle, koska näähän iso verotulon
lähdessä, loppupeleissä, kun kaikki
niitä haluaa niinku kuitenkin käyttää,
mutta niistä pitää ne verotulot ottaa.
Mutta tota, esimerkiksi
tuo nuuska nyt on semmonen, että
tälläkin hetkellä nii, sitä ei estarjota,
et vaikka siitä voitais tarjota,
ja niinku ottaa niitä valtioliintä verotulua,
niin saatais näitä hommaa pyörimään. Tälläkin
hetkellä nii, suomalaiset nuuska-muulit,
henkensä tota uhalla,
tuosta raja-yli, niinku, tunkee
Tornin Berberia, tuota, Marssi,
tuosta raja-yli, niinku, tuota, et saa

saa hoidia. Mitä drone-veneillä,
niinku Avenamere-ylä. Niin, sillä tavalla,
että, et, hemmetti sen, että
eikö sen tuossa helpompaa, että se vaikka
joku valvottu paikka, vaikka alkoi rupeisi
niitä täällä kauppaa, niitä tuota,
nuuska ja ottais verotulot tänään, en mä tiedä sitä.
Ja, ja, ja muuta tällaista. Niin.
No, käyttöhuoneet, hei kamaa,
hei, me tarvitaan tää käyttöhuoneet täällä,
me tarvitaan itse asiassa köörimishuoneita,
se olisi syntyvyys, se olisi ongelma. Niitä,
kun ripotellaan tonneet, että se junnut voi aina
lukahtaa sinne, tota,
siltä, siltä tuntuu sitten tuo kaupungilla.
Niin. Ja, ja siis,
itse asiassa tähän samaan syssyy,
niin hiena oikeasti tähän, tähän käy
myöskin sellainen asia, mistä on ollut
puhetta, että kun sitten puhutaan, niinku,
tota, noin, ilmastokriisistä,
ja ympäristökriisistä, ja
kaikesta mahdollisesta,
maapalan lämpenemisestä ja muusta,
niin, niin aletaan
ohjaa, niin, oh,
niin kun ohjataan
sitä meidänkin tekemistä, sillä tavalla,
että, että sisällytetään
kaikki kustannukset
palveluiden ja tuotteiden hintoihin
verajakautta.
Et jos sulla, jos sä teet,
tuotetetaan tuotettajakaan, niinku,
äärimmäisen, niinku, saastuttavaa,
se, se, saa, niinku, se
kustannus, mitä se maksaa, että sä
nollaat sen tilanteen, sen saastuttamisvaikutuksen,
niin, niin, se, se, kun
rahaa, mikä siihen menee, että sä saat
sen, niinku, neutralisoituu, niin
se luotetaan verona siitä kyseisestä
tuotteesta, perityt tuottaa.
Niin, vähän sama tavalla, kun tupakassa tehdään.

Niin, tai, tai palvelusta tai jostain muusta.
Niin, silloin, silloin,
jos se on näin, että
se tuote sitten maksaa sen,
se tuottaa, se maksaa se kymmenen euroa,
se tuottaa sen joku palikka,
ja sitten siellä on ympäristöhaitat 30,
maksaa 40
yhteensä, niin sitten joku keksiä,
että hei, me tehdään tuollainen samanlainen juttu,
mut me tehdään se vähän fixummiin.
Niin, sitten sä pystyt, tuotantokusta on
kiinni enää, niinku, 20,
ja sä pystyt, niinku, kääri siitä,
niinku, premia tai ittele, profit marginia
itteles ja se on, niinku, ohjaa
sellaisen järkevään päin tekemiseen.
Tämä on ihan, niinku, samaa perhettä,
tämä logiikka, kuin esimerkiksi tässä.
Kyllä.
Että tota, näillä, näillä
meväällä.
Tuossa siis, tässä on aika monen korjaus-sarjaa,
moltai si voidaan jatkaa näitä listoja ikuisesti.
Täällä on ihan, täällä on ihan miljoona juttu, mitä halutaas korjata.
Me ehkä myös halutaas kuulla
sinulta kuulia.
Niin.
Mitä sinä keksit? Mikä on tässä vielä?
Koska me tiedetään kuitenkin, että
Petteri, ja tota,
Riikat ja kaikki muut
oppositiotyypit, nehän kuuntelee
rahapodi sitten.
Niin, kuuntelee.
Seuraavassa eduskunnan täysiistunnossa,
niin täältä nostoi tulee tästä listasta,
siellä on, niinku, sormipystyssä joku kertomasta.
Miten asiat pitäis tehdä?
Ja nykyinen hallitus puolue
tietää, että oppositio kuuntelee myös
rahapodien itse asiassa, niin
tota, jos se,
jos se ei muuta, niin oppositio alkaa käyttää

näitä samoja, niinku,
aloitteita haastoja sitten,
että tiedätte, mistä tulee.
Niin, nyt oikeastaan kyse, vaan se, että kumpi
käyttää eka, hallitus
vai oppositio sitten.
Se on oikeastaan ainoa, mitä me enää ihmetellään
tässä.
Listahan tulee todennäköisesti toteuteltu sellaisena.
Joo, juo, totta kai.
Mutta tota, laita palautetta
faxilla,
kirjakyyhkyllä,
rahapodiennohde.fi,
hästäköylöpodi,
Muuli.
Muuli, okei.
Joo.
Mitä vaan?
Nimi, käytetään se.
Kaikki käy.
Me, me tykätään teidän palautteista,
me tykätään kritisestä palautteista,
siinä, missä positiivisesta palautteista,
vähän me tykätään sitten positiivisesta palautteista,
nii, enemmän,
mutta kritistäkin palautetta on hyvä laittaa,
ja tota, ja näin,
tällainen möhömys
jaksot tällä kertaa,
pistekään myöskin
omat ajatukset tosiaan tulemaan,
nii, niin tota,
katsotaan, mitä me keksitään.
Joo.
Kolmintiivisesti.
Ei muuten kuin ensi viikkoon.
Jes, moi moi.
Moi moi.
Tässä esitetty ei ole,
eikä sitä tule käsittää
kehotukseksi merkitä,
ostaa tai myydä arvopaperreitä.
Sijoittajan tulee sijoituspäätöksiä

tehdessään perustaa päätöksensä omaan arvioonsa,
sekä ottaa huomioon oma tavoitteensa
ja taloudellinen tilanteensa.
Rahoitusvälineiden arvo voi nousta
tai laskea.
On olemassa riski,
että saa sijoittamia sivaroja takaisin.